

„den opstillede Regel finder ikke dette i sin Orden; tværtimod. Dersom Frederiksborg Amt havde 36,000 Tønder Land Hebe istedetfor 36,000 Tønder Land Skov, vilde det efter den angivne Regel komme til at udrede henved 3,000 Rd. mere.“ Da jeg tillod mig hertil at sige Nei, svarede den ærede Taler (Brinck-Seidelin): „Jeg siger Jo“ og har tilføiede: „Jeg skal bevise dem det, mine Herrer.“ Nu kommer Bevist: „Lad os tænke os to Grupper“ — dette er Bevist for, at Frederiksborg Amt vilde komme til at betale 3,000 Rd. mere, naar det havde 36,000 Tdr. Land gold Hebe istedetfor 36,000 Tdr. Land Skov, at vi tænke os: hvad? — „Lad os tænke os to Grupper, hver paa 1,000 Tdr. Land. I den ene Gruppe findes der 500 Tdr. Land Ager og 500 Tdr. Land Skov, og der er 100 Mennesker; lad os tænke os, at der i den anden Gruppe paa 1,000 Tdr. Land er 500 Tdr. Land Ager og 500 Tdr. Land Hebe, og at der ogsaa der er 100 Mennesker. Hvad bliver nu Menneskeprocenten i den første Gruppe med Skov? Den bliver $\frac{1}{10}$ af det dyrkede Areal. Hvad bliver Menneskeprocenten i Gruppen med Heben? Den bliver $\frac{1}{5}$. Naar vi nu multiplicere $\frac{1}{10}$ med 100, giver det til Fordelingstal 10, og naar vi multiplicere $\frac{1}{5}$ med 100, giver det 20 til Fordelingstal, og altsaa vil det Sogn, der har de 500 Tdr. Land Hebe, komme til at betale dobbelt saa Meget i Skat som det andet, der har de 500 Tdr. Land Skov. Dette er et klart Regnestykke.“ Ja, det er klart; men hvad der er endnu mere klart, er, at Frederiksborg Amt, hvis det havde 36,000 Tdr. Land gold Hebe istedetfor 36,000 Tdr. Land Skov, ikke vilde staae i det Hartkorn, hvori det nu staaer; dets Hartkorn vilde være mindre, og dets Folkmængde vilde heller ikke være saa stor, som den nu er. Thi det vil dog vel Ingen kunne nægte, at, hvor der er Hebe, der er Befolkningen allerihndest og ikke at regne for Noget mod Befolkningen, hvor der er Skov. Befolkningen, hvor der er Skov, er vel forholdsviis ikke saa stor, som hvor der er Ager, men Befolkningen paa 500 Tdr. Land Skov er dog langt større end Befolkningen paa 500 Tdr. Land Hebe. Det er en af de Ting, som vise, hvor løseligt man har tænkt over den hele Sag,

at man har kunnet antage, at Hartkornet og Befolkningen vilde være det Samme, enten Frederiksborg Amt havde 36,000 Tdr. Land Skov eller 36,000 Tdr. Land Hebe. Jeg er langt fra at ansee Befolkningens Tæthed for at være det rigtigste Fundament for Fordelingen mellem de enkelte større Afdelinger af Landet; jeg troer, at man for at træffe det Rigtige maatte overlade til vedkommende Ministerium ogsaa for Landets Vedkommende for $\frac{1}{3}$ at regulere efter sit Skjøn, hvad der skulde komme paa hver enkelt større Landsdeel. Dette er i det Hele taget det Ufuldkomne i Bygningen af Lovforslaget, at, medens der med Hensyn til hver enkelt Kjøbstad er 3 Momenter, der faae Indflydelse paa Fordelingen, er der med Hensyn til Fordelingen mellem de større Landdistricter ikke mere end 2 Momenter, som faae Indflydelse. Men Fordelingen vil dog langt fra derfor blive et Gjetteri, og den vil langt fra føre til et aldeles urigtigt Resultat; den vil tværtimod føre til et Resultat, der i høi Grad nærmer sig til det, som man a priori veed maa være Skatteevnen i de forskjellige Dele af Landet. Vi kunne jo undersøge, hvad der, naar vi fordele de foreslaaede 655,000 Rd. paa det hele Landdistrict, saaledes at man lader Søkkelunds Herred betale 30,000 Rd. og de øvrige Landdistricter 625,000 Rd., og saaledes at man atter forbeholder dette Beløb halvt efter Hartkorn og halvt efter Befolkningens Tæthed, saa vil falde paa hver enkelt Deel af Landet. De have, mine Herrer, i Betænkningen liggende trykt for dem en Beregning over, hvad Indtægten af Skatten vilde blive i hvert større Landdistrict ved en Skat af $1\frac{1}{2}$ Million Rigsbaler, og det vil altsaa være meget let for Dem selv at udregne, hvad der af de 625,000 Rd. vil falde paa hvert enkelt District. Men der gives en anden Maade at udregne Forholdet paa, som maastee vil medføre, at det træder ihelligere frem for Dem, at Befolkningen paa de enkelte større Districter i Landet, selv efter den paa-gjældende Maalestok, ikke er saa uretfærdig, som man har søgt at opvække Tanken om, og at den foreslaaede Fordeling langt fra er Noget, som kan kaldes Gjetteri, men at den paa saa Undtagelser nær slutter sig til den Anstuelse,